

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Ľuboša Szigetihó a JUDr. Eleny Berthotyovej, Phd. v právnej veci žalobcu: **J. S.**, *zastúpeného JUDr. P. G.*, proti žalovanému: **KR PZ N.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č.p.: KRP-51/DI-SK-2006 zo dňa 21. júna 2007, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 30 S 59/2007-43 zo dňa 14. novembra 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 30 S 59/2007-43 zo dňa 14. novembra 2007 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 1 O.s.p. ako nedôvodnú zamietol žalobou, ktorou žalobca sa domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného Č.p.: KRP-51/DI-SK-2006 zo dňa 21. júna 2007, ktorým žalovaný zamietol jeho odvolanie proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu - Okresného riaditeľstva policajného zboru, Okresného dopravného inšpektorátu v N. pod č.p.: ORP-358/DI-Pr-06 zo dňa 18. mája 2007 a toto rozhodnutie potvrdil. Uvedeným rozhodnutím bol žalobca uznaný za vinného z naplnenia skutkovej podstaty priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. a) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a prvostupňový správny orgán mu uložil pokutu vo výške 5000 Sk a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 10 mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia s tým, že do tejto doby sa započítava i doba od 2.8.2006 do 25.1.2007, to je 5 mesiacov a 23 dní, kedy mal vodičský preukaz v predmetnej veci zadržaný a túto činnosť vykonávať nemohol.

V podanej žalobe žalobca uviedol, že jediným dôkazom, na základe ktorého bol uznaný za vinného zo spáchania priestupku, bol záznam z rádiolokačného zariadenia na meranie rýchlosti. Miesto, kde k spáchaniu priestupku došlo, nebolo označené žiadnym symbolom, prípadne dopravným značením, ktoré by upozorňovalo na použitie merača rýchlosti, a teda k jeho použitiu došlo utajovaným spôsobom. Merač rýchlosti takto napĺňa pojmové znaky informačno-technického prostriedku, na použitie ktorého však neboli splnené podmienky a bol teda použitý v rozpore so zákonom. Preto i záznam ním vyhotovený treba považovať za dôkaz získaný nezákonným spôsobom. Verejné použitie merača predpokladá, že vodiči vedia alebo majú možnosť dozvedieť sa, že na komunikácii, po ktorej jazdia sa v danom čase používa prostriedok na meranie rýchlosti. Možnosť získania takejto vedomosti musí existovať ešte skôr ako dôjde k použitiu merača rýchlosti, pretože len v tomto prípade ide o použitie verejným a neutajovaným spôsobom. Ďalej žalobca v žalobe uviedol, že v jeho prípade merač rýchlosti (použitý utajovane) napĺňa znaky informačno-technického prostriedku a jeho použitie nebolo realizované v súlade so zákonom, ktorý umožňuje jeho použitie iba na základe písomného súhlasu zákonného sudcu. Dôkaz získaný v rozpore so zákonnými predpismi je nezákonný a správny orgán je povinný na takto získaný dôkaz neprihliadať. Žalovaný svoje rozhodnutie oprel o dôkaz získaný nezákonne.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a postupu, ktorý mu predchádzal dospel k názoru, že prostriedok na meranie rýchlosti jazdy bol použitý v konaní o priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. a) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, z ktorého vyplýva, že ak vodič motorového vozidla prekročí povolenú rýchlosť ustanovenú dopravnou značkou, dopustí sa priestupku. Zákon o priestupkoch, ani správny poriadok neumožňujú v konaní o priestupkoch používať prostriedky, ktoré patria medzi informačno-technické prostriedky. V ustanovení § 36 zákona č. 171/1993 Z.z. o policajnom zbore v znení neskorších predpisov sú taxatívne vymedzené prípady, kedy Policajný zbor môže používať informačno-technické prostriedky, pričom odhaľovanie priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky tu uvedené nie je. Priestupky spáchané porušením všeobecne záväzných právnych predpisov o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky prejednávajú v prvom stupni policajné útvary, ktoré sú oprávnené, ak je to potrebné na plnenie ich úloh, vyhotovovať okrem iného i obrazové záznamy o priebehu služobnej činnosti. V prípade, ak sú na vyhotovovanie takýchto záznamov zriadené automatické technické systémy, policajný zbor je povinný vhodným spôsobom uverejniť informáciu o zriadení týchto systémov, čo výslovne vyplýva z ustanovenia § 69 ods. 3 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov. Informáciu o zriadení týchto systémov, ku ktorým patrí i merač rýchlosti jazdy vozidla však podľa názoru krajského súdu nemožno zamieňať s informáciou o aktuálnom použití merača rýchlosti jazdy vozidla v určitom priestore, resp. na určitej komunikácii. Takáto povinnosť policajného zboru nie je zakotvená v žiadnom ustanovení právneho predpisu. Preto pokiaľ policajný orgán použil na odhaľovanie priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky merač rýchlosti jazdy na pozemnej komunikácii, postupoval v súlade so zákonom a dôkaz

takto získaný treba považovať za dôkaz získaný zákonným spôsobom. Žalobca spáchanie priestupku nijako nepoprel, nenamietal ani meračom rýchlosti jazdy zistenú rýchlosť svojho vozidla, výšku uloženej pokuty a dobu uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a žalobcovi, ktorý v konaní nemal úspech, náhradu trov konania nepriznal.

Včas podaným odvolaním rozsudok krajského súdu v celom rozsahu napadol žalobca. Odvolaciemu súdu navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, že rozhodnutie žalovaného č.p.: KRP-51/DI-SK-2007 zo dňa 21. júna 2007 sa zrušuje a vec sa vracia žalovanému na ďalšie konanie. Krajskému súdu vytkol, že nezodpovedal na základnú otázku vyplývajúcu zo žaloby v tom zmysle, že právne nekvalifikoval uvedený spôsob použitia merača rýchlostí, a preto jeho tvrdenie o zákonnosti dôkazu získaného týmto použitím nemá oporu v odôvodnení rozsudku. Základnou otázkou je, či možno cestný radarový rýchlomer typu Ramer 7 CCD-U výrobné číslo RH 0094/93 (ďalej len „merač rýchlosti“) pri spôsobe použitia, k akému došlo dňa 13.03.2006 hliadkou dopravnej polície v jeho prípade, považovať za informačno-technický prostriedok (ďalej len „ITP“), a či sa na jeho použitie vzťahuje právna úprava zákona č. 166/2003 Z.z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (zákon o ochrane pred odpočúvaním, ďalej len „ZOOPO“). Krajský súd nepriamo uznal merač rýchlosti použitý utajovaným spôsobom za ITP, kvalifikoval ho tiež ako „automatický technický systém“ v zmysle § 63 ods. 2 a 3 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZPZ“). V súlade s uvedenou právnou normou je policajný zbor oprávnený, ak je to potrebné na plnenie jeho úloh, vyhotovovať zvukové, obrazové alebo iné záznamy z miest verejne prístupných a zvukové, obrazové alebo iné záznamy o priebehu služobnej činnosti alebo služobného zákroku. Ak sú na vyhotovovanie takýchto záznamov zriadené automatické technické systémy, je policajný zbor povinný vhodným spôsobom uverejniť informáciu o zriadení i takých systémov. Krajský súd považoval použitie merača rýchlosti utajovaným spôsobom v jeho prípade za situáciu, na ktorú je potrebné aplikovať citovanú právnu normu. Zároveň však konštatoval, že „informáciu o zriadení týchto systémov, ku ktorým patrí i merač rýchlosti jazdy vozidla nemožno zamieňať s informáciou o aktuálnom použití merača rýchlosti jazdy vozidla v určitom priestore, resp. na určitej komunikácii. Takáto povinnosť policajného zboru nie je zakotvená v žiadnom ustanovení právneho predpisu.“ Žalovaný vôbec nepreukázal naplnenie povinnosti uvedenej v § 69 ods. 3 ZPZ a súd sa s preukázaním splnenia tejto povinnosti vôbec nezaoberal. Navyše súd bez akejkoľvek opory v platnom práve vytvoril umelý vzťah medzi povinnosťou uvedenou v § 69 ods. 3 ZPZ a povinnosťou uvedenou v § 4 ods. 1 ZOOPO, a to tak, že v prípade, ak správny orgán (v tomto prípade žalovaný), splní svoju zákonnú povinnosť podľa § 69 ods. 3 ZPZ (teda oboznámi verejnosť so všeobecným využívaním určitého technického zariadenia), nie je už povinný splniť svoju zákonom stanovenú povinnosť v zmysle § 4 ods. 1 ZOOPO, teda povinnosť požiadať súd o súhlas s použitím technického zariadenia utajovaným spôsobom. Medzi uvedenými zákonnými povinnosťami však neexistuje žiadny vzťah vzájomnej

výlučnosti, teda že by v prípade splnenia jednej povinnosti zanikala druhá povinnosť. Povinnosť stanovená v § 69 ods. 3 ZPZ sa vzťahuje na všetky „automatické technické systémy“ používané policajným zborom bez ohľadu na spôsob ich použitia. Táto povinnosť sa teda nepochybne vzťahuje aj na merač rýchlosti, a teda súd správne poukázal na nutnosť jej naplnenia žalovaným. Ak však správny orgán používa automatické technické systémy utajovaným spôsobom tak, že naplňajú pojmové znaky ITP podľa § 2 ods. 1, 2 ZOOPO, vzniká správny orgán osobitná a nová povinnosť postupovať pri jeho použití striktne podľa tohto zákona a špeciálne podľa jeho § 4 ods. 1. Kým v prípade neutajovaného použitia automatických technických systémov správny orgán vzniká len povinnosť podľa § 69 ods. 3 ZPZ, v prípade jeho utajovaného použitia (naplňajúceho znaky ITP), správny orgán musí splniť povinnosť podľa § 69 ods. 3 ZPZ a zároveň ďalšiu povinnosť podľa § 4 ods. 1 ZOOPO. ZOOPO sa vzťahuje na všetky prípady použitia ITP štátnym orgánom bez predchádzajúceho súhlasu toho, komu sa do súkromia zasahuje, okrem použitia ITP v rámci trestného konania. ZOOPO nikde neustanovuje vyňatie priestupkového konania spod jeho pôsobnosti. Argumentom a contrario teda vyplýva, že ZOOPO treba v konaní o priestupkoch aplikovať v prípade, ak sú naplnené všeobecné predpoklady jeho použitia. Pri uplatnení čl. 2 ods. 2 Ústavy SR by mali štátne orgány konať len na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Ak teda štátny orgán prekračuje svoju právomoc a koná nad rámec zákona (použitím ITP na účel, ktorý zákon neumožňuje), je takéto konanie v rozpore so zákonom a pri použití § 7 ods. 3 ZOOPO takto získané údaje nemôžu slúžiť ako dôkaz v konaní proti osobe, do ktorej práv bolo týmto nezákonným postupom zasiahnuté.

Žalovaný v písomnom vyjadrení na odvolanie žiadal odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na to, že ani zákon o priestupkoch a ani správny poriadok neumožňujú v konaní o priestupkoch používať prostriedok, ktorý patrí medzi informačné technické prostriedky. V zákone o ochrane pred odpočúvaním, ktorý ustanovuje dôvody (legitímne ciele) umožňujúce použiť informačné technické prostriedky sú uvedené v § 3 ods. 1 tohto zákona. Medzi týmito dôvodmi nie sú explicitne uvedené dôvody používania prostriedku na meranie rýchlosti a ani ochrana bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. V ustanovení § 36 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov je vymenovaný rozsah prípadov, v ktorých policajný zbor môže používať informačné technické prostriedky, pričom ani tu nie je uvedené odhaľovanie priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Merač rýchlosti nemožno zaradiť medzi informačné technické prostriedky a preto je ho možné použiť v súlade s § 62 ods. 2 zákona o Policajnom zbore. Pri používaní prostriedku na meranie rýchlosti na verejnej komunikácii nie je vopred známe, kto sa dopustí priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a do čieho súkromia bude orgán štátu zasahovať. Merač rýchlosti sa používa verejne, na verejnej komunikácii. Je preto zrejmé, že tomuto technickému prostriedku chýba utajovaný spôsob použitia, čo je jedna z podmienok, za ktorých technický prostriedok možno považovať za informačno-technický prostriedok v zmysle zákona. Ak by niekto považoval merač rýchlosti jazdy za informačno-technický prostriedok v zmysle zákona, musel by zaň

považovať aj napríklad elektronický merač alkoholu používaný policajným zborom pri zisťovaní požitia alkoholu vodičom, priemyselné kamery používané v obchodných domoch súkromnými bezpečnostnými službami, bezpečnostné kamery používané správcami objektov, televízne kamery snímajúce pohyb ľudí na verejnosti, fotoaparáty novinárov pri snímaní obrazu na spravodajské účely a podobne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal vec v intenciách dôvodov uvedených v odvolaní, odvolanie prejednal na nariadenom pojednávaní (§246c veta prvá a § 214 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok podľa § 219 O.s.p. je treba ako vecne správny potvrdiť.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 250j ods. 1 O.s.p., ak súd po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (ďalej len „v medziach žaloby“) dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom, vysloví rozsudkom, že sa žaloba zamieta.

Odvolací súd z pripojeného administratívneho spisu zistil:

Žalobca dňa 13.3.2006 v čase o 11,55 hod. viedol osobné motorové vozidlo X. v Obci Ž., pričom pri jazde touto obcou nerešpektoval dopravnú značku obmedzujúcu rýchlosť jazdy na 40km/h a s vozidlom v obci jazdil rýchlosťou 57 km/h, t. j. prekročil povolenú rýchlosť jazdy o 17 km/h. Uvedené prekročenie rýchlosti bolo zadokumentované radarovým meračom rýchlosti výrobné číslo 0094/93, číslo snímky X. Na základe tohto zistenia bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku podľa § 3 ods. 2 písm. b) zákona č.. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov, keď porušil svoju povinnosť účastníka cestnej premávky a to dbať na dopravné značky a dopravné zariadenia. Následne bola spísaná správa o výsledku objasňovania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, ktorú žalobca odmietol podpísať. Dňa 18.5.2007 správny orgán prvého stupňa vydal vo veci rozhodnutie (druhé v poradí), ktorým uznal žalobcu za vinného z naplnenia skutkovej podstaty priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. a) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a prvostupňový správny orgán mu uložil pokutu vo výške 5000 Sk a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 10 mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia s tým, že do tejto doby sa započítava i doba od 2.8.2006 do 25.1.2007, to je 5 mesiacov a 23 dní, kedy mal vodičský preukaz v predmetnej veci zadržaný a túto činnosť vykonávať nemohol. V podanom odvolaní proti tomuto rozhodnutiu žalobca namietal výlučne to, že prostriedok na meranie rýchlosti bol použitý neoprávnené a dôkaz získaný takýmto spôsobom je neprípustný. Bol toho názoru, že použitie prostriedku na

meranie rýchlosti bez predchádzajúceho upozornenia vodičov na túto skutočnosť, treba považovať za informačno-technický prostriedok podľa § 2 ods. 1 zákona č. 166/2003 Z.z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o ochrane pred odpočúvaním) v znení neskorších predpisov a tento bol získaný v rozpore s právnymi predpismi. O spáchaní priestupku preto neexistuje žiadny zákonný dôkaz. Žalovaný svojim rozhodnutím zo dňa 21.6.2007 odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zo dňa 18.5.2007 z dôvodov uvedených vo svojom rozhodnutí potvrdil.

Podľa čl. 1 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len ústava) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

K atribútom právneho štátu patrí aj to, že právne vzťahy patriace do sféry základných práv a slobôd môže upravovať výlučne zákon. Medzi princípy právneho štátu sa spravidla zaraďujú: 1. záruky základných práv a slobôd občanov, 2. legitimita a legalita štátnej moci, 3. suverenita ľudu, 4. deľba moci, 5. vzájomné brzdy a rovnovážnosť mocí, 6. zvrchovanosť ústavy a zákona, 7. právna istota. Zmyslom a úlohou základných práv a slobôd je zabezpečenie individuálnej slobody pred zásahmi zo strany štátnej moci. Základným prvkom právnej istoty je istota občana, že sa voči nemu bude zachovávať právo. Čiastkové princípy, ktoré právnú istotu konkretizujú, sú tieto:

- a) konanie štátnych orgánov musí byť, v rámci istých hraníc, pre občana predvídateľné, a tým súčasne kalkulatívne,
- b) ďalšou požiadavkou je, aby zákony v právnom štáte boli pochopené dostatočne jasne, aby občanovi umožnili urobiť si aspoň predstavu o svojej právnej situácii. Zákonodarca by preto nemal používať neurčité právne pojmy, ani všeobecné klauzuly (predovšetkým v takých právnych odvetviach, ako je trestné či daňové právo),
- c) myšlienka právnej istoty je v zákonodarstve stelesnená vo forme jasnosti a prehľadnosti (transparentnosti) zákonov, v oblasti správy musí nevyhnutne nadobúdať formu ochrany dôvery,
- d) z myšlienky spätosti princípu právneho štátu s právnou istotou a ochranou dôvery vyplýva aj nevyhnutnosť zaujatia postoja k zákonom so spätnou pôsobnosťou (hranice zákazu retroaktivity: článok 50 ods. 6 ústavy).

Princíp vyjadrený v čl. 2 ods. 2 sa nazýva princípy legality (zákonnosti). Legalita znamená, že určitá funkcia štátnej moci sa nadobúda a vykonáva právnym spôsobom, resp. v súlade s právom. V širšom význame legalitou štátnej moci rozumieme požiadavku striktného a bezvýnimočného výkonu moci na základe zákonov a ústavy (pozri aj Komentár k čl. 1 a čl. 2 Ústavy Slovenskej republiky – autor Milan Čič a kolektív 1997)

Podľa čl. 16 ods. 1 ústavy nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia je zaručená. Obmedzená môže byť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Súkromie tu treba chápať ako súkromie bezprostredne nadväzujúce na osobu občana - odev, predmety, ktoré má pri sebe, ako aj celú intímnu oblasť človeka, jeho záujmy (aj profesionálne), vzťahy, styky atď. Nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia možno obmedziť v súlade so zákonom, napr. pri zákroku príslušníkov polície, ktorí sú oprávnení vyžadovať preukázanie totožnosti, zaistiť osobu, predbežne zaistiť vec, odňať zbraň, zastaviť a prehliadnuť vozidlo, vykonať prehliadku osôb a batožiny v lietadle a v iných dopravných prostriedkoch, ako aj na štátnych hraniciach, zakázať vstup na určité miesto a uzatvoriť verejne prístupné miesta, pri dohľade nad bezpečnosťou cestnej premávky sú príslušníci polície oprávnení vyžadovať od vodičov preukázanie sa vodičským preukazom. Vodiči sú povinní podrobiť sa dychovej skúške alebo lekárskeho vyšetreniu či nepožili alkoholický nápoj, omamné látky, psychotropné látky alebo lieky, ktoré môžu znížiť schopnosť bezpečne viesť vozidlo (pozri aj vyššie označený Komentár k ústave str. 91 a zákon č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore).

Podľa § 1 zákona 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v platnom znení tento zákon upravuje premávku na pozemných komunikáciách (ďalej len cestná premávka), **práva a povinnosti fyzických osôb**, fyzických osôb oprávnených na podnikanie a právnických osôb, ako aj pôsobnosť orgánov štátnej správy a obcí **na úseku cestnej premávky**.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 písm. b) a c) uvedeného zákona účastník cestnej premávky je povinný dodržiavať pravidlá cestnej premávky ustanovené v tomto zákone a vo všeobecne záväznom právnom predpise vydanom na jeho vykonanie (§130 ods. 2), je povinný dbať na dopravné značky a dopravné zariadenia, poslúchnuť pokyn, výzvu, príkaz alebo požiadavku policajta súvisiace s výkonom jeho oprávnení v cestnej premávke, **striepť výkon jeho oprávnení**, ako aj pokyny iných osôb, ktoré na to oprávňuje tento zákon.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto zákone alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 22 ods. 1 písm. a) uvedeného zákona priestupku sa dopustí ten, kto ako vodič motorového vozidla prekročí povolenú rýchlosť ustanovenú vo všeobecne záväznom predpise o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky **alebo prekročí rýchlosť ustanovenú dopravnou značkou**. Podľa ods. 2 za priestupok podľa ods.1 písm. a) možno uložiť **pokutu do 7000 Sk a zákaz činnosti, viesť motorové vozidlá, do jedného roka**.

Podľa § 67 ods. 1 a 2 uvedeného zákona priestupky sa prejednávajú z úradnej povinnosti, ak nejde o priestupky, ktoré sa prejednávajú len na návrh (§ 68 ods. 1). Podkladom na začatie konania o priestupku je správa o výsledku objasňovania priestupku, oznámenie štátneho orgánu obce, organizácie alebo občana o priestupku, poznatok z vlastnej činnosti správneho orgánu alebo z postúpenia veci orgánom činným v trestnom konaní.

Z vyššie uvedených zákonných ustanovení je zrejmé, že pokiaľ bolo preukázané, že žalobca porušil zákonné ustanovenie a prekročil rýchlosť ustanovenú dopravnou značkou, spáchal dopraný priestupok, za čo mu na to kompetentný orgán v súlade so zákonom uložil sankciu. Niet pochybností v tomto konaní o tom, že rýchlosť na úseku, kde mal spáchať priestupok žalobca, bola obmedzená dopranou značkou na 40km/h. Cestným radarovým rýchlomerom policajný orgán nameral rýchlosť motorového vozidla riadeného žalobcom na tomto úseku 57 km/h.

Cestné rýchlomery sú označené meradlá v oblasti ich merania (používané pri kontrole dodržiavania pravidiel cestnej premávky - § 3 ods. 1 a bod. 2.2.1 prílohy č.1 k vyhláške č. 210/2000 Z. z. o meradlách a metrologickej kontrole. Podľa prílohy č. 31 k predmetnej vyhláške bod. 2a – cestný radarový rýchlomer pracuje na princípe merania zmeny frekvencie vyžarovaného elektromagnetického mikrovlnného vlnenia, ktoré vzniká odrazom tohto vlnenia od pohybujúceho sa objektu v dôsledku Dopplerovho efektu. Vyhláška č. 210/2000 Z.z. bola prijatá v súlade s právne záväzným aktom Európskych spoločenstiev a osobitnými predpismi o poskytovaní informácií v oblasti noriem a technických predpisov (pozri § 12 vyhlášky).

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v platnom znení, policajný zbor je ozbrojený bezpečnostný zbor, ktorý plní úlohy vo veciach vnútorného poriadku, bezpečnosti, boja proti zločinnosti vrátane jej organizovaných foriem a medzinárodných foriem a úlohy, ktoré pre policajný zbor vyplývajú z medzinárodných záväzkov Slovenskej republiky. Podľa ods. 3 policajný zbor sa vo svojej činnosti riadi ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi a medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná.

Podľa § 2 ods. 1 písm. j) a k) uvedeného zákona policajný zbor plní úlohy: **dohliada na bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky** a spolupôsobí pri jej riadení, **odhaľuje priestupky a zisťuje ich páchatel'ov, a ak tak ustanovuje osobitný zákon, priestupky aj objasňuje a prejednáva** (zvýraznené NS SR).

Na základe citovaných zákonných ustanovení policajný zbor teda má nielen zákonné oprávnenie ale aj povinnosť dohliadať na dodržiavanie pravidiel cestnej premávky, odhaliť páchatel'ov na tomto úseku objasniť a prejednať takéto priestupky.

Podľa § 69 ods. 2 uvedeného zákona policajný zbor je oprávnený, ak je to potrebné na plnenie jeho úloh vyhotovovať zvukové, obrazové alebo iné záznamy

z miest verejne prístupných a zvukové, obrazové alebo iné záznamy o priebehu služobnej činnosti alebo služobného zákroku.

Policajný zbor má oprávnenie pri odhaľovaní priestupkov vyhotovovať záznamy v súlade so zákonom a to i meradlom – cestným radarovým rýchlomerom, ktorý sa používa na zistenie rýchlosti pohybujúceho telesa na verejnom priestranstve bez vopred určeného cieľového adresáta.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a), b), c) zákona č. 166/2003 Z. z. o ochrane súkromia (o ochrane pred odpočúvaním) v platnom znení informačno-technickými prostriedkami na účely tohto zákona sú najmä elektrotechnické, rádiatechnické, fototechnické, optické, mechanické, chemické a iné technické prostriedky a zariadenia alebo ich súbory používané utajovaným spôsobom pri vyhľadávaní, otváraní, skúmaní a vyhodnocovaní poštových zásielok a iných dopravovaných zásielok, odpočúvaní a zaznamenávaní v rámci telekomunikačných činností, vyhotovovaní a využívaní obrazových, zvukových alebo iných záznamov. Podľa ods. 2 informačno-technické prostriedky môže používať Policajný zbor, Slovenská informačná služba, Vojenské spravodajstvo, Železničná polícia, Zbor väzenskej a justičnej stráže a Colná správa (ďalej len „orgán štátu“) v rozsahu podľa osobitných predpisov.

Podľa § 36 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore pri plnení úloh v boji proti terorizmu, v boji proti legalizácii príjmov z trestnej činnosti, pri odhaľovaní trestnej činnosti organizovanej v spojení s cudzinou a organizovanej trestnej činnosti súvisiacej s nedovolenou výrobou, držaním a rozširovaním omamných a psychotropných látok, jedov, prekursorov a jadrových materiálov, s falšovaním a pozmeňovaním peňazí, známk a cenných papierov, pri odhaľovaní iných obzvlášť závažných trestných činov, pri poskytovaní ochrany a pomoci ohrozenému svedkovi a chránenému svedkovi podľa osobitného predpisu, pri operatívnej ochrane legalizanta a agenta, pri odhaľovaní daňových únikov a nezákonných finančných operácií, pri odhaľovaní úmyselných trestných činov podľa druhého a tretieho oddielu tretej hlavy druhej časti Trestného zákona, za ktoré možno uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou najmenej dva roky, alebo iných úmyselných trestných činov, ktorých stíhanie upravuje medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná, a pri zisťovaní ich páchatel'ov a pátraní po nich je policajný zbor oprávnený používať informačno-technické prostriedky. Ustanovenie predchádzajúcej vety sa nepoužije, ak ide o styk medzi obvineným a jeho obhajcom.

Cestný radarový rýchlomer ako meradlo rýchlosti pohybujúceho sa telesa svojou povahou a použitím **pri odhaľovaní dopravných priestupkov** v zmysle zákona o priestupkoch nie je možné kvalifikovať ako informačno-technický prostriedok, ktorý slúži na úplne iné účely ako predmetný merač. Nie je ho možné zaradiť ani ako automatický technický systém v zmysle ods. 2 § 69 zákona č. 171/1993 Z.z. Účelom a technickým vybavením tento merač slúži na plnenie úloh policajného zboru uložených mu v §§ 1, 2 ods. 1 písm. j) a písm. k) zákona č. 171/1993 Z.z. a nie na plnenie úloh podľa § 36 zákona č. 171/1993 Z.z., preto na

použitie tohto meradla sa nevzťahuje režim ako pri používaní informačno-technických prostriedkov.

Napokon vodič motorového vozidla má dbať na dodržiavanie dopravných predpisov ako osobitných bezpečnostných predpisov slúžiacich na ochranu širokej verejnosti, ktorých dodržiavanie je nielen spoločensky žiaduce ale dôvodne i kontrolované na to príslušnými orgánmi štátu. Takúto kontrolu potom vodič motorového vozidla ako účastník verejnej dopravy na pozemných komunikáciách je nútený strpieť, bez možnosti sa odvolávať nedotknuteľnosti osoby a súkromia, keďže takéto obmedzenie je v súlade so zákonom.

Z uvedených dôvodov preto možno konštatovať, že napadnutý rozsudok krajského súdu je vo výroku zákonný, preto ho odvolací súd, hoci aj z iných dôvodov, ako vecne správny potvrdil (§ 219 O.s.p. v spojitosti s § 246c O.s.p.).

Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd procesne neúspešnému žalobcovi nepriznal (§§ 224 ods. 1 a 250k ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie je neprípustné.

V Bratislave dňa 22. mája 2008

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová